

Openingsrede

– Radha Burnier

Met veel vreugde verwelkom ik u allen bij deze 126e jaarlijkse conventie van de Theosophical Society. De conventie is een prachtige gelegenheid om ons gevoel van broederschap en eenheid te versterken en ook ons voornemen om te werken voor het goede voor de hele mensheid en niet voor onze eigen persoonlijke vooruitgang en welzijn. Laten wij opstaan om de zegen van de Heiligen aan te roepen, die de mensheid beschermen en wiens kanalen hier op aarde diegenen zijn die zich van ganser harte aanbieden in dienstbaarheid zonder te denken aan hun eigen noden of behoeften.

Mogen Diegenen die de belichaming vormen van onsterfelijke Liefde met hun hulp en leiding deze Vereniging zegenen, die gesticht is om een kanaal te vormen voor hun werk. Mogen Zij haar inspireren met hun wijsheid, versterken met hun kracht, en versterken met hun activiteit.

Toespraak ter gelegenheid van de 126e jaarlijkse conventie van de Theosophical Society, Adyar, 26 december 2001.

Het thema van deze conventie is het spirituele Pad waarlangs de mens zichzelf kan overstijgen en een hogere, bovenmenselijke dimensie kan ingaan. Wij wijzen erop dat de drie Doeleinden dit als ondertoon hebben. Universele broederschap, met de klemtoon op het woord ‘universeel’, impliceert het bevrijden van de conditionering van het denkvermogen; het tweede Doeleinde stimuleert ons om de waarheid lief te hebben en hierin te leven; het derde Doeleinde leert ons om niet tevreden te zijn met uiterlijk vertoon maar het onbekende in het universum te ontdekken, evenals in onszelf. Vooroordeel in het menselijk verstand is de bron van alle verdeeldheid die resulteert in oorlog, armoede en exploitatie; en misleiding zorgt ervoor dat mensen verkeerde doelen nastreven. Daarom is het belangrijk voor vooruitgang dat mannen en vrouwen steeds beter leren hoe ze een eind aan hun geconditioneerdheid kunnen maken en de Waarheid tot het hoogste doel van hun leven kunnen maken. Dit is de betekenis van het Pad opgaan. De toekomst van de TS zou ervan kunnen afhangen of zij aanmoediging kan geven in deze richting en een instrument voor transformatie kan zijn. Laten wij even kort naar een aantal relevante punten kijken.

Overall in de Natuur is er onzichtbare beweging, die alle dingen transformeert volgens het Plan van het Universum. Het

leven in welke vorm dan ook impliceert dat er een onbekende energie aan het werk is, die veranderingen teweegbrengt op de materiële, psychische en spirituele niveaus. Zelfs zogenaamde levenloze dingen – mineralen, bergen en rotsen – veranderen, maar over het algemeen zo langzaam dat wij hierop geen acht slaan. Maar er zijn ook veel veranderingen op het subtielere psychische niveau en in dieper bewustzijn die ‘traag’ zijn volgens onze tijdmeting en die niet waarneembaar zijn voor onze zintuigen.

Bomen absorberen energie uit zonlicht, uit de aarde en het water dat zij opnemen; die energie krijgt vorm, groeit, bloeit en brengt vruchten voort. Aan de buitenkant lijkt er op een willekeurig moment niet zoveel te gebeuren. Maar binnenin is er een dynamisch proces waardoor de ontvangen energie creatief omgezet wordt op zo’n manier dat diegenen die de boom waarnemen met een open denkvermogen en hart deel hebben aan dat creatieve proces – door het ervaren van vreugde, schoonheid en innerlijke expansie tot een gevoel van éénzijn met de boom. Aldus stroomt de energie van zon en aarde – in feite de universele energie – door iedere cel van de plant en rechtstreeks in het bewustzijn van de gevoelige waarnemer, terwijl zij beide in eenheid verbindt. Materie en bewustzijn versmelten tezamen door dit verbinden van wezen met wezen, ofschoon de waarnemer en de boom, in dit geval, tot verschillende rijken behoren. Dit natuurlijke verloop van uitwisseling en expansie door eenheid wordt tot staan gebracht in de mensen die niet in staat zijn een voortdurende opwaartse stuwning in de dynamische beweging van het leven waar te nemen. Wij beseffen zelden dat een onzichtbare innerlijke kracht elke uiterlijke vorm transformeert en ook de gelegenheid biedt voor het ontvouwen van bewustzijn in anderen tot een hoger niveau.

Men zegt dat er een pad van evolutie is dat een bloesemen van vreugde is. Het is een spontaner en sneller pad van vooruitgang dan verscheidene andere. Zoals wij weten zijn kinderen van nature vreugdevol,

en tijdens hun eerste paar jaar groeien zij door de absolute vreugde van het gebruik van het stoffelijk lichaam. Later bloeien zij op door onschuldig en met verwondering te kijken naar het leven rondom hen – de beweging van een insect of een vogel. Ook affectie en liefde voeden hun zielen. Zij kennen het geheim van oorzaakloos gelukkig zijn. De Natuur leert hen, zoals zij alle andere argeloze schepselen leert, dat vreugdevol leven een manier is om innerlijk te groeien: de afwezigheid van vreugde is een teken van een krimpend bewustzijn. Het hele universum – de uitgestrekte ruimte, de zon en de sterren, de diverse vormen en kleuren, de interactie van myriaden dingen – biedt altijd nieuwe bronnen van vreugde voor het argeloze denkvermogen en helpt bij het proces van de innerlijke verandering van een individu. Helaas zijn mensen over het algemeen geabsorbeerd in kunstmatig streven en illusoire doelstellingen. Vandaar dat zij het bestaan van het pad van spontaniteit en vreugde negeren.

Vreugdevol leven is een manier om innerlijk te groeien: de afwezigheid van vreugde is een teken van een krimpend bewustzijn.

Geluk is inherent aan de ziel van alle wezens. Het is niet alleen duidelijk wanneer wij kinderen zien spelen, maar ook in het getijl van de vogels, het springen van vissen en in andere natuurlijke activiteiten en processen. Volgens de Indiase denkbeelden is *Sat* of Existentie *Ananda* of Opperste Geluk. Voordat kinderen in de vorm gegoten worden van wereldse beslommingen en terwijl zij nog gezegend zijn door de deugd van niet-weten, zijn zij gelukkig, want het is natuurlijk om gelukkig te zijn. Toen Annie Besant vroeg, ‘Is er iemand die gelukkig is en die ongelukkig wil worden?’ wees zij op dit feit. Wanneer het denkvermogen ongeconditioneerd is en het hart zuiver, stroomt er vreugde van binnen naar buiten – in feite is

zij klaar om ons wezen te doorstromen, evenals de hele wereld, omdat leven of bestaan vreugde is. Maar onze aardgebonden gedachten en onnatuurlijke gewoonten blokkeren de weg, zij het voor slechts een paar incarnaties – ook al kan dat lang duren vanuit onze optiek – omdat de Levensenergie onweerstaanbaar is en ons meeslept in haar stroom.

Het spirituele Pad is niet een kwestie van ergens naar toe gaan of bij een vooraf gepland doel aan te komen. Het woord 'pad' zou op een reis kunnen duiden, zoals reizen die op het fysiek gebied worden afgelegd, en wij moeten onszelf eraan herinneren dat wij een metafoor gebruiken. Het pad is het opwellen van wat inherent is in ons wezen, namelijk vreugde, liefde, vrede, wijsheid en andere eeuwige waarden. Vandaar de aloude lering dat ieder levend wezen een heilig vat is of een Heilige Graal om onuitputtelijke spirituele energie te ontvangen en uit te schenken.

Het pad is het opwellen van wat inherent is in ons wezen, namelijk vreugde, liefde, vrede, wijsheid en andere eeuwige waarden.

Alle diepe verlangens van de mens weerspiegelen wat zich in zijn spirituele of ware Natuur bevindt. Niet alleen is vreugde inherent en natuurlijk in ons wezen, wij hebben ook een diepe behoefte aan onderlinge relaties van harmonie en affectie. Het is nu bekend dat planten het goed doen als er liefdevol voor ze gezorgd wordt. Experimenten tonen aan dat dierlijke trillingen veranderen wanneer zij affectie krijgen, en er bestaan ontelbare bewijzen dat dieren affectie willen geven, zelfs aan onverschillige menselijke eigenaren. Alle wezens genieten van liefde en ontwikkelen zich gezond en snel wanneer zij zich bevinden in een sfeer van affectie en harmonie, omdat liefde, net als vreugde, een inherent deel uitmaakt van leven en zijn.

Wij kunnen het onderwerp hier niet in detail bespreken, maar wij kunnen alle-

maal nadenken en ontdekken welke zielebehoeften de inherente eigenschappen weerspiegelen van het Levensprincipe, zonder welke wij allen zouden ophouden te bestaan. Er is bijvoorbeeld het diepe verlangen naar veiligheid, niet alleen fysieke veiligheid, maar het welzijn van een bewustzijn dat vrij is van angst. Waar is dit te vinden? Niet in macht of bezit, want er is geen veiligheid in afhankelijkheid. Het ding waarvan wij afhankelijk zijn kan veranderen, verdwijnen of weigeren mee te werken en dan is het gevoel van veiligheid teniet gedaan. Innerlijke vrede bestaat alleen wanneer er geen afhankelijkheid is van iets van buitenaf om je van binnen gezond en goed te voelen. Vreemd genoeg ligt echte veiligheid in het ontdekken van de grond van ons eigen wezen, dat universeel, onsterfelijk Leven is, de bron en steun van ons eigen leven. Wij mogen wel zeggen dat de attributen van zuiver wezen, zoals vreugde, liefde en een absoluut gevoel van veiligheid en vrede, lijken op zaden die begraven liggen in de aarde van ons bewustzijn. Langzaam gaan ze ontkiemen en groeien, en in een bepaald stadium beseft de mens dat dit de manier is waarop de onderstroom van alle leven voortvloeit en dat wij onze levens op zo'n manier moeten vormen dat de latente eigenschappen van onze ware natuur zich ontplooiën.

Een tuinman kan er niet voor zorgen dat een plant groeit, maar hij kan wel helpen bij het scheppen van groeibevorderende voorwaarden. Wij hoeven niets te doen om onszelf spiritueel te ontwikkelen. Wij kunnen het alleen gemakkelijker maken voor de goddelijke eigenschappen die klaarliggen in de diepten van ons wezen om zich in al hun schittering te manifesteren. Dit is wat zelfcultuur betekent. Sedert de aloude tijden van de Vedantijnen tot de recente uitspraken van Krishnamurti hebben de wijzen gezegd dat er niets valt te bereiken op het pad, maar veel te verzaaken. Zoals *Licht op het Pad* ons vertelt: ambitie speelt geen rol in spirituele ontplooiing, ze moet helemaal verdwijnen. Het pad moet betreden worden zonder strijd, zonder zelf en zonder vooropgezette

denkbeelden over het doel ervan. Het Leven leert ons waar we heen moeten – naar steeds dieper wordende, steeds groter wordende vreugde, schoonheid, liefde, vrede en waakzaamheid. Hoe kunnen wij dit vergemakkelijken wanneer we eenmaal weten dat het zo is? Door iedere keer die richting te kiezen. Dit is het ethische leven waarop spirituele ontwikkeling stevig gefundeerd moet worden.

In het dagelijks leven moeten lichaam, denkvermogen en spraak beginnen met het uitdrukken van de waarden die inherent zijn aan het universele leven, hetgeen grote waakzaamheid vereist. Zoals een goede tuinman met zorg onkruid verwijdert, zo moeten belemmeringen voor de manifestatie van deze waarden zorgvuldig geëlimineerd worden – hetgeen verzaking betekent, niet prestatie.

Het is duidelijk dat vreugde niet kan bestaan naast frustratie, liefde niet naast haat, vrede niet naast ambitie of waarheid en spiritueel licht niet zonder het ontwaken van bewustzijn. De aarde waarin ambitie en frustratie, haat en onveiligheid zich nestelen en opvlammen telkens als er geschikte ogenblikken zijn, is de aarde van egoïsme.

Wij zijn niet echt zelfloos wanneer wij er tevreden mee zijn tamelijk aardige mensen te zijn, niet ruziezoekerig, bereid om wat kleine offers te brengen ten behoeve van anderen. Egoïsme bestaat in vele vormen en voorwaarden, aangegeven door vele woorden die beginnen met zelf: zelfzucht, zelfmedelijden, eigenbelang, zelfbewustheid, eigenwaan enzovoort. Zorgen, vooroordeel, nodeloze bezorgdheid over de eigen gezondheid, veiligheid en bezittingen, twistziekte, het proberen zich slim voor te doen – deze en vele andere psychologische gewoonten zijn uitingen van koppigheid en gepreoccupeerdheid met zichzelf, een uiting van de manieren van het zelf die tot afgescheidenheid leiden.

Bovendien, zoals in *Aan de voeten van de Meester* staat, ‘Als u zichzelf geheel en al vergeten hebt, kunt u er niet over denken wanneer dat zelf bevrijd moet worden, of wat voor hemel er zal komen.’ Het zogenaamde Pad is dit werk van het uittrekken van de diverse onkruiden die in het zelf geworteld zijn.

Ieder levend wezen is een heilig vat of een Heilige Graal om onuitputtelijke spirituele energie te ontvangen en uit te schenken.

De ware theosofische manier om iets te doen – een lezing geven of discussiëren, mensen ontmoeten of wereldse zaken regelen – is het zelf op de achtergrond plaatsen en laten afsterven. Dan komt er ruimte zodat de goddelijke eigenschappen van onze ware aard, waar wij het over gehad hebben, in bloei kunnen schieten en dan krijgt onze aanvaarding van de Doel-einden van de Vereniging ware betekenis. Doordat wij het belang van het Pad in deze zin begrijpen en doordat wij het juiste leven leiden, kan de Theosofische Vereniging dynamisch worden, omdat het beste en het hoogste binnenin de leden die het juiste leven leiden aan het werk is, waarbij de enorme energie van het Levensprincipe zich kan manifesteren. Anders raken we verstrikt in routinezaken en is er geen merkbare verandering in ons leven om anderen enthousiast te maken en te inspireren.

Laten we daarom beginnen met het onkruid in onze psyche en bewustzijn te verwijderen en laat het licht onbelemmerd schijnen.

Laten wij ons voorbereiden en het Pad van zuiverheid en heiligheid betreden.

Uit: *The Theosophist*, januari 2002
Vertaling: A.M.I.